

NOSZTALGIA

*Vissza sem néznek. Perceket cseréltek,
emléket, jövőt. Az elektricskákra¹ nincs
szükség, már nem viszik a küszködőt.
A száztornyú városba menettaxi indul,
– fizetett kényszermunkára ítélve –
a melós most három hónapra elvonul.
Képmásként élő cseh nosztalgia
ez a húszas évekbeli ideológia,
s hogy megint mi építjük Prágát,
elviselni ravaszságát, huzatos arany város,
– jó, rendben –
lőni nem, de enni kell, senki nem
békült ki a donyecki mezőkkel.
A bárányok is hallgatnak, a fejések bégetnek:
– Dicsőség Kijevnek –
– Dicsőség Kijevnek –*

*Kopogtat a kozák baka, kezében povesztká²,
– indulni kell, itt a háború, katona! –
A „Ruszkik haza!” itt már elavult,
inkább rubel, mint hrivnya³,
komikus dilemma, megtébolyult
szegény népnek nincs hazája.*

*Szipog az asszony, üres az asztalfő,
helyén a tablet(t), Skype-on vacsorázik
együtt a család és a digitális bennszülött,
majd életfonalat kötnek együtt,
elbírja a megabájt, kilobájt, hiánysejt,*

---

¹ villanyvonat

² behívó

³ ukrán pénznem

*világfájdalomra tör a lélek,
nehéz megsiratni a percet,
de a korona⁴ minden könnyet felszárít.*

*Néhány henyélő proletár a
részeg éjszakában vágyik
vissza otthonába.*

*Nem áll meg a fröccsfilozófia,
zaklat önmagunk honvágya,
hiába boldogság, aztán sorscsapás,
ha száj szól, az már istenkáromlás,
– de –*

*hívó a népképzet, észderűség – sugallat:
a második málenyikij robotért már fizetnek.
A lelketlen dolgozó csak lenyomatokat tapogat.*

LEONIDÁSZ HALÁLA UTÁN II.

*A keresztre feszített test este Hádésznál vacsorázott,
vérfolyamból ittak halhatatlanok és hullócsillagok.
Perszeponé vállán gyermekké váltak a spártai hopliták,
s a túlvilágon átkokból szőtték az orákulum ágycát.
Apró tejfogak jelezték, hogy minden kezdődik előről.*

---

⁴ cseh pénznem